

vejelse. Jeg ser ikke, at der er nogen Grund til at sige, at det maa vi opsætte, til Bankens Økroi i sin Tid skal revideres, altsaa vente de 8 Aar, eller hvor længe det nu er; thi en Foranstaltning som denne kunde jo utvivlsomt træffes paa et hvilket som helst Tidspunkt.

Der er paa § 21 under Kultusministeriet en Post, som jeg ogsaa vil tillade mig at sige et Par Ord om, nemlig et Forslag om, at Kommunitetet skulde aftøbe Sjællands Bispestol en Del af den Grund, som er henslagt til Bispegaarden. Der stilles i den i Anmærkningerne givne Forklaring om denne Sag i Udsigt, at der mulig kunde være Spørgsmaal om, at Sjællands Bispeembede afhændede denne Grund til private uvedkommende. Jeg gaar paa Forhaand ud fra, at dette fornuftigvis ikke kan tænkes at ville ske. Det kan jo ikke ske uden den ærede Ministers Samtykke, og at ikke nogen Kultusminister i Danmark vil give Tilladelse til Afhændelse af denne Grund til private, anser jeg for en given Sag. For saa vidt gaar jeg altsaa ud fra, at der ikke vil være nogen Risiko for en saadan Afgørelse af dette Spørgsmaal, hvilket Resultat man i øvrigt ellers maatte komme til. Jeg skal for mit Vedkommende ikke udtale nogen Kritik over, at Grunden erhverves for Universitetets eller Kommunitetes eller for hvis Regning man vil, men at det bliver til offentlig Raadighed, gaar jeg ud fra som noget givet. Rent formelt set forekommer det mig, at efter at samtlige Bispetiender ere indbragne af Statskassen, er den logiske Følge deraf, at Købesummen ved Afhændelsen maa indbrages i Statskassen. Det er et Led af Bispeembedet, som naturlig maa finde sin Plads under § 8, Udskillige Indtægter, og jaaledes kunde blive et lille Bidrag til Balancens Forbedring. — Paa § 22 viser det sig, at Hærlovstiløget af 1894 nu i alt væsentligt er gennemført. Der er endnu enkelte Ting tilbage, saa at der i de kommende Aar vil finde noget mindre Udgifter Sted efterhaanden som det Mandskab, der indkaldes til Østeraarsøvelser, bliver mindre i Antal, idet det er givet, at fra Sesssionerne af 1894 vil Antallet i hver enkelt Rekrutaargang blive lavere; dette vil ses af Anmærkningerne til § 22, hvor der er gjort Rede for, hvad der i denne Henseende endnu staar til Rest; vi ville altsaa kunne imødesee nogen Nedgang i de følgende Aar. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at naar § 22 i Aar fremtræder med en Mindreudgift af ca. 130,000 Kr., og Grunden dertil angives at være, at der i det kommende Finansaar ikke skal afholdes Kantonnementsøvelser i

Østeraaret, saa svare de to Beløb, der er Tale om, ikke ganske til hinanden, idet Kantonnementsøvelserne i Reglen beregnes eller i 1894—95 blev beregnet til en Udgift af 180,000 Kr., saa at der altsaa paa § 22 skjuler sig adskillige mindre Forhøjelser paa enkelte Poster, som det selvfølgelig vil være Finansudvalgets Sag nærmere at gøre Rede for. Hvad der er af Interesse med Hensyn til Hærlovens Genneførelse, fremkommer imidlertid ogsaa paa et andet Punkt, nemlig i Statsrevisionens Betænkning. Der er der gjort Rede for det Rekrutantal, hvormed man sluttede i 1894, og det er ret interessant. Man erindrer jo, at Rekruttilgangen Aar for Aar voksede omtrent med et Par hundrede Mand aarligt i Gennemsnit. Budgettet Lød paa en Rekrutstyrke til Fodfolket af 4,800 Mand, men i Virkeligheden er Antallet vokset Aar for Aar, og det højeste Antal naaede vi i det sidste Aar, for hvilket der nu er afgivet Betænkning af Statsrevisionen. Da naaede vi op til ikke mindre end 7,150 Rekrutter til Fodfolket! Det vil altsaa ses, at der fra det paa Budgettet beregnede Rekrutantal og det, som i alt væsentligt er det, der nu faktisk er Grundlaget for Indtællingerne, op til det Rekrutantal, hvormed vi endte i 1894, er en Forskel af ca. 2,000 Mand. Der findes paa § 22 en lille Post, som jeg paa Grund af min Deltagelse i vedkommende Sags Behandling i Fjor vil nævne. De ville maaste blive overraskede ved at finde en ny Ingeniørøberst-Bønning opført paa Finansloven. Det er en ny Oberst, som jo paa en Maade kan siges at skyldes dette Tings Militærudvalg i Fjor sin Tilblivelse. Jeg skal ikke videre komme ind derpaa. Jeg er i det hele ikke oplagt til og har ikke lyst til at rippe op i de gamle Stader og Stridigheder; men, som sagt, denne Oberst findes nu her. Der er da ogsaa her for saa vidt mindre Anledning til at minde om disse gamle Stader, som jeg synes, at nu have alle faaet deres Vilje. Officersskolen har faaet en ny Chef, som endda er udrustet med 2 Heste, fordi han er ansat ved Rytteriet, og Rytteriet har faaet et uventet Abnancement, medens Folketingets Udvalgs Flertal ogsaa har faaet sit Døst gennemført. Saaledes synes alt at være i den bedste Orden i den bedste af alle Verden. — Det gaar kun ud over den stakkels Statskasse med disse 5 til 6,000 Kr., som vi nu skulle udrede om Aaret. — For øvrigt indeholder Finanslovsforslaget, ikke noget væsentligt Stridspunkt; endogsaa forfællelige gamle, velbekendte Punkter paa §§ 22 og 26, der gavede Anledning til Strid, ere ikke til Stede. Jeg antager derfor, at Finansloven som saadan